การป่วยด้วยโรคที่ป้องกันได้ด้วยวัคซีนในบุคลากร ของโรงพยาบาลในประเทศไทย

Vaccine Preventable Diseases among Hospital Personnel in Thailand

อะเคื้อ อุณหเลขกะ ปร.ด.* **Akeau Unahalekhaka Ph.D.***

บทคัดย่อ

บุคลากรของโรงพยาบาลมีความเสี่ยงต่อการได้รับเชื้อจากผู้ป่วยขณะปฏิบัติงาน การป่วยของบุคลากรก่อให้เกิดผลกระทบทั้งต่อบุคลากรและผู้ป่วย รวมทั้งอาจทำให้เกิดการระบาดในโรงพยาบาล การศึกษาเชิงพรรณนานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการป่วยและการระบาดของโรคที่ป้องกันได้ด้วยวัคซีนในบุคลากรของโรงพยาบาลระดับทุติยภูมิและตติยภูมิในประเทศไทย รวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนมีนาคมถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ.2553 โดยการส่งแบบสอบถามให้พยาบาลควบคุมการติดเชื้อของโรงพยาบาล 120 แห่ง ตอบด้วยตนเอง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้รับแบบสอบถามคืนร้อยละ 65

ผลการวิจัย พบว่า

ระหว่างปี พ.ศ.2550-2552 มีบุคลากรของโรงพยาบาลที่ให้ข้อมูลป่วยเป็นโรคไข้หวัดใหญ่จำนวน 4,205 คน ป่วยเป็นโรคอีสุกอีใส โรคไวรัสตับอักเสบบีและโรคคางทูมจำนวน 487, 135 และ 73 คน ตามลำดับ ป่วยเป็นโรคหัด โรคหัดเยอรมันและโรคไวรัสตับอักเสบเอจำนวน 64, 27 และ 23 คน ตามลำดับ เกิดการระบาดจากโรคที่ป้องกันได้ด้วยวัคซีนรวม 63 ครั้งในโรงพยาบาล 56 แห่ง เป็นการระบาดของโรคอีสุกอีใส 26 ครั้งเกิดขึ้นในโรงพยาบาล 22 แห่งพบบุคลากรป่วยรวม 143 คน การระบาดของโรคไข้หวัดใหญ่เกิดขึ้น 24 ครั้งในโรงพยาบาล 23 แห่งพบบุคลากรป่วยรวม 285 คนและการระบาดของโรคคางทูมและโรคหัดเกิดขึ้น 9 ครั้งและ 4 ครั้งในโรงพยาบาล 7 แห่งและ 4 แห่ง พบบุคลากรป่วย 47 และ 15 คนตามลำดับ

การป่วยด้วยโรคที่ป้องกันได้ด้วยวัคซีนในบุคลากรยังคงเป็นปัญหาของโรงพยาบาล โรงพยาบาลควรให้ความสำคัญในการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคและส่งเสริมการปฏิบัติในการป้องกันการติดเชื้อแก่บุคลากร

คำสำคัญ โรคที่ป้องกันได้ด้วยวัคซีน, บุคลากรโรงพยาบาล

---

* *รองศาสตราจารย์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*

* *Associate Professor, Faculty of Nursing, Chiang Mai University*

Abstract

Hospital personnel are at risk of acquiring infections from the patients during their work. Illnesses of personnel can impact both personnel themselves and their patients including causing outbreaks in hospitals. This descriptive study was conducted during March to May 2010 to determine illnesses and outbreaks from vaccine preventable diseases among hospital personnel of secondary and tertiary care hospitals in Thailand. A self-administered questionnaire was sent to an Infection Control Nurse of 120 secondary and tertiary care hospitals. Data were analyzed using descriptive statistics. Sixty five percent of hospitals responded.

The results of the study revealed that from 2007 to 2009, there were 4,205 hospital personnel developed influenza, 487, 135 and 73 personnel developed chickenpox, hepatitis B and mump, respectively. Measles, rubella, and hepatitis A occurred in 64, 27 and 23 personnel, respectively. Sixty three outbreaks of vaccine preventable diseases occurred in 56 hospitals. There were 26 chickenpox outbreaks in 22 hospitals, 143 hospital personnel were affected.

Twenty four Influenza outbreaks occurred in 23 hospitals with 285 infected personnel. Nine Mump and 4 measles outbreaks occurred in 7 and 4 hospitals with 47 and 15 infected personnel, respectively.

Illnesses from vaccine preventable diseases among hospital personnel are still a problem of hospitals. Hospitals should emphasize immunization and strengthen infection prevention practices among hospital personnel.

Key words: Vaccine Preventable Disease, Hospital Personnel

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

บุคลากรของโรงพยาบาลมีความเสี่ยงต่อการได้รับเชื้อก่อโรคขณะให้การดูแลผู้ป่วยที่มีการติดเชื้อหรือป่วยด้วยโรคติดเชื้อ การป่วยของบุคลากรจากโรคติดเชื้ออาจทำให้เกิดการแพร่กระจายเชื้อสู่ผู้ป่วย และผู้ร่วมงาน ทำให้เกิดการระบาดของการติดเชื้อในโรงพยาบาล (อะเคื้อ อุณหเลขกะ, 2555; Lewis, Braka, Mbabazi, Makumbi, Kasasa & Nanyunja, 2006; Sepkowitz, 1996; Wright, Decker & Edwards, 1999) โรคที่มีความสำคัญและเป็นสาเหตุที่ทำให้บุคลากรเกิดการติดเชื้อขณะปฏิบัติงานมักแพร่กระจายเชื้อโดยการสัมผัส ฝอยละอองน้ำมูกน้ำลายและแพร่กระจายเชื้อทางอากาศ ส่งผลให้บุคลากรของโรงพยาบาลมีโอกาสเกิดการติดเชื้อขณะปฏิบัติงานได้ง่าย โรคที่ป้องกันได้ด้วยวัคซีนหลายโรคสามารถแพร่กระจายได้โดยวิธีดังกล่าว ทำให้พบการระบาดของโรคที่ป้องกันได้ด้วยวัคซีนหลายโรคในโรงพยาบาลทั้งในประเทศไทย (รัชนีย์ วงศ์แสน, ชาลินี โบปาราย, และ สุทธิพันธ์ ถนอมพันธ์, 2552) และต่างประเทศ (Risa, McAndrew & Muder, 2009; Vranken, Pogue, Romalewski & Rotard, 2006) โรคที่พบเกิดการระบาดได้แก่ โรคคอตีบ โรคอีสุกอีใส โรคคางทูมและโรคไข้หวัดใหญ่ ก่อให้เกิดผลกระทบอย่างรุนแรงต่อบุคลากรและโรงพยาบาล ข้อมูลจากการทบทวนใบลาป่วยของบุคลากรของโรงพยาบาลทั่วไปแห่งหนึ่ง พบว่าโรคติดเชื้อระบบทางเดินหายใจเป็นสาเหตุการป่วยที่พบสูงสุดในบุคลากรของโรงพยาบาล (เฉลิมรัฐ คำชูชาติ และ กฤษณ์ สกุลแพทย์, 2550) การป่วยของบุคลากรทำให้โรงพยาบาลสูญเสียงบประมาณจากการขาดงานของ

บุคลากร ดังการศึกษาในโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในประเทศไทยซึ่งพบว่าการป่วยของบุคลากรที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วย ทำให้หน่วยงานขาดอัตรากำลังเพิ่มภาระงานและความเครียดให้กับบุคลากรที่ปฏิบัติงานและทำให้โรงพยาบาลต้องเสียค่าใช้จ่ายเป็นค่าทำงานล่วงเวลาคิดเป็นเงิน 34,284 บาทต่อเดือนหรือ 411,408 บาทต่อปี (เนสินี ไชยเอีย, เลิศชัย เจริญธัญรักษ์, ทิพาพร กาญจนราช, จุฬารัตน์ คงเพชร, และ ศิริรัตน์ พาชนิด, 2545) การระบาดของโรคไข้หวัดใหญ่ในบุคลากรห้องผ่าตัดของโรงพยาบาลแห่งหนึ่ง พบบุคลากรป่วย 40 คน ทำให้โรงพยาบาลเสียค่าใช้จ่ายในการรักษาและป้องกันการเกิดโรคเป็นเงิน 123,500 บาท (รัชนีย์ วงศ์แสน, ชาลินี โบปาราย, และ สุทธิพันธ์ ถนอมพันธ์, 2552) นอกจากนี้บุคลากรที่ป่วยอาจแพร่กระจายเชื้อสู่ผู้ป่วยได้ หากบุคลากรขาดความระมัดระวังหรือมีการปฏิบัติในการป้องกันการแพร่กระจายเชื้อไม่เหมาะสม ทำให้ผู้ป่วยซึ่งมีความไวรับต่อการเกิดโรคได้รับเชื้อเกิดการติดเชื้อขณะเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล การเจ็บป่วยอาจรุนแรงถึงขั้นทำให้ผู้ป่วยเสียชีวิตได้

โรงพยาบาลระดับต่าง ๆ ในประเทศไทยได้ดำเนินการเฝ้าระวังการเจ็บป่วยในบุคลากรของโรงพยาบาล แต่ยังไม่มีการรายงานการป่วยในบุคลากรของโรงพยาบาลในภาพรวมของประเทศ ทำให้ไม่ทราบขนาดของปัญหาการเจ็บป่วยในบุคลากรของโรงพยาบาลในภาพรวมและโรคซึ่งเป็นสาเหตุทำให้บุคลากรของโรงพยาบาลเกิดการเจ็บป่วย รวมทั้งการระบาดของโรคในบุคลากรของโรงพยาบาล จึงจำเป็นต้องมีการศึกษาเพื่อให้ได้ข้อมูลที่จะนำไปสู่การกำหนดนโยบายและแนวทางในการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคและการดูแลสุขภาพบุคลากรของโรงพยาบาลที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อบุคลากรและโรงพยาบาลในประเทศไทย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลการป่วยด้วยโรคที่ป้องกันได้ด้วยวัคซีนในบุคลากรของโรงพยาบาลในประเทศไทย

2. เพื่อศึกษาการเกิดการระบาดจากโรคที่ป้องกันได้ด้วยวัคซีนในบุคลากรของโรงพยาบาลในประเทศไทย

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา ระยะเวลาในการวิจัยตั้งแต่เดือนมีนาคม - เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2553

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามการป่วยด้วยโรคที่ป้องกันได้ด้วยวัคซีนในบุคลากรของโรงพยาบาลที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น เนื้อหาในแบบสอบถามประกอบด้วย คำถามเกี่ยวกับจำนวนบุคลากรของโรงพยาบาลที่ป่วยด้วยโรคที่ป้องกันได้ด้วยวัคซีน และจำนวนครั้งที่เกิดการระบาดของโรคที่ป้องกันได้ด้วยวัคซีนในโรงพยาบาล ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550-2552 คำถามมีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด แบบสอบถามที่พัฒนาขึ้นผ่านการตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ประกอบด้วยแพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านวัคซีน 1 ท่านและพยาบาลควบคุมการติดเชื้อของโรงพยาบาล 4 ท่าน

โรงพยาบาลที่ศึกษา

โรงพยาบาลที่ศึกษาเลือกอย่างเจาะจงจากโรงพยาบาลระดับตติยภูมิที่ตั้งอยู่ในทุกภาคของประเทศไทย ประกอบด้วย โรงพยาบาลศูนย์และโรงพยาบาลทั่วไปสังกัดกระทรวงสาธารณสุขจำนวน 93 แห่ง โรงพยาบาลมหาวิทยาลัย 8 แห่ง และโรงพยาบาลระดับตติยภูมิสังกัดหน่วยงานต่าง ๆ 19 แห่ง รวมทั้งสิ้น 120 แห่ง ผู้ให้ข้อมูล คือ พยาบาลควบคุมการติดเชื้อของโรงพยาบาลที่ศึกษา

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามการป่วยด้วยโรคที่ป้องกันได้ด้วยวัคซีนในบุคลากรของโรงพยาบาลพร้อมทั้ง

เอกสารชี้แจงเกี่ยวกับความสำคัญของการวิจัย วัตถุประสงค์ของการวิจัย ประโยชน์ที่บุคลากรของโรงพยาบาลจะได้รับจากการวิจัย ไปยังพยาบาลควบคุมการติดเชื้อของโรงพยาบาลทุกแห่งที่ศึกษาทางไปรษณีย์ ขอความร่วมมือพยาบาลควบคุมการติดเชื้อในการตอบแบบสอบถามและส่งแบบสอบถามคืนผู้วิจัย ผู้วิจัยตรวจสอบความครบถ้วนของข้อมูลในแบบสอบถาม ก่อนนำข้อมูลไปวิเคราะห์ในภาพรวม

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติเชิงพรรณนา คำนวณค่าร้อยละ

ผลการวิจัย

ได้รับแบบสอบถามคืนจากโรงพยาบาล 78 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 65 ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

การป่วยด้วยโรคที่ป้องกันได้ด้วยวัคซีนของบุคลากรตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550-2552 พบบุคลากรของโรงพยาบาลป่วยด้วยโรคไข้หวัดใหญ่มากที่สุด จำนวนรวม 4,205 คน โรคที่พบบุคลากรป่วยรองลงมา คือ โรคอีสุกอีใสพบบุคลากรป่วย 487 คน โรคไวรัสตับอักเสบบี 135 คน โรคคางทูม 73 คน โรคหัด โรคหัดเยอรมัน และโรคไวรัสตับอักเสบเอ พบบุคลากรป่วย 64, 27 และ 23 คน ตามลำดับ (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 จำนวนบุคลากรที่ป่วยด้วยโรคที่ป้องกันได้ด้วยวัคซีนและจำนวนโรงพยาบาลที่พบบุคลากรป่วย จำแนกตามโรค พ.ศ.2550-2552

โรค	พ.ศ.			รวม
	2550	2551	2552	
ไข้หวัดใหญ่	1,022 (15)	1,223 (19)	1,960 (52)	4,205
อีสุกอีใส	148 (19)	159 (30)	180 (35)	487
ไวรัสตับอักเสบ บี	46 (10)	38 (13)	51 (15)	135
คางทูม	3 (3)	22 (12)	48 (14)	73
หัด	0 (0)	24 (12)	40 (14)	64
หัดเยอรมัน	1 (1)	7 (5)	19 (6)	27
ไวรัสตับอักเสบ เอ	17 (4)	3 (3)	3 (3)	23

ตัวเลขในวงเล็บ คือ จำนวนโรงพยาบาลที่พบบุคลากรป่วย

ตั้งแต่ปี พ.ศ.2550-2552 เกิดการระบาดของโรคที่ป้องกันได้ด้วยวัคซีนรวมทั้งสิ้น 63 ครั้ง การระบาดเกิดขึ้นในโรงพยาบาล 56 แห่ง พบบุคลากรป่วยรวมทั้งสิ้น 490 คน เกิดการระบาดของโรคไข้หวัดใหญ่ โรคอีสุกอีใส โรคคางทูม และโรคหัด จำนวน 24, 26, 9 และ 4 ครั้ง ตามลำดับ การระบาดของโรคไข้หวัดใหญ่พบบุคลากรของโรงพยาบาลป่วยรวม 285 คน การระบาดของโรคอีสุกอีใสพบบุคลากรป่วย 143 คน โรคคางทูมและโรคหัดพบบุคลากรป่วยรวม 47 และ 15 คน ตามลำดับ (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 จำนวนครั้งของการระบาด จำนวนโรงพยาบาลที่เกิดการระบาดและจำนวนบุคลากรที่ป่วย จำแนกตามโรคที่เกิดการระบาด พ.ศ.2550-2552

โรค	จำนวนครั้งของการระบาด	จำนวนโรงพยาบาลที่เกิดการระบาด	จำนวนบุคลากรที่ป่วย
ไข้หวัดใหญ่	24	23	285
อีสุกอีใส	26	22	143
คางทูม	9	7	47
หัด	4	4	15
รวม	**63**	**56**	**490**

การอภิปรายผล

ข้อมูลจากการวิจัยนี้พบว่าในปี พ.ศ. 2550-2552 มีบุคลากรของโรงพยาบาลป่วยด้วยโรคไข้หวัดใหญ่จำนวนมากถึง 4,205 คน จำนวนบุคลากรที่ป่วยและจำนวนโรงพยาบาลที่รายงานมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ยังพบแนวโน้มจำนวนบุคลากรที่ป่วยด้วยโรคที่ป้องกันได้ด้วยวัคซีนโรคอื่น ๆ ทั้งโรคอีสุกอีใส โรคไวรัสตับอักเสบบี โรคคางทูม โรคหัดและโรคหัดเยอรมัน เพิ่มขึ้นเช่นเดียวกัน การติดเชื้อจากการปฏิบัติงานของบุคลากรในโรงพยาบาลเกิดขึ้นได้ขณะบุคลากรปฏิบัติงานในแต่ละวัน (Sepkowitz, 1996) โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคลากรผู้ให้การดูแลผู้ป่วยด้วยโรคติดเชื้อระบบทางเดินหายใจซึ่งการแพร่กระจายเชื้อเกิดขึ้นได้ง่ายจากการสัมผัสฝอยละอองน้ำมูกน้ำลายของผู้ป่วย หรือสัมผัสสารคัดหลั่งจากระบบทางเดินหายใจหรือจากการสูดหายใจเชื้อที่ลอยอยู่ในอากาศ โรคที่ป้องกันได้ด้วยวัคซีนส่วนใหญ่แพร่กระจายได้ง่ายจากการไอจาม ข้อมูลจากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับการติดเชื้อจากการทำงานของบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุขซึ่งตีพิมพ์ตั้งแต่เดือนมกราคม ค.ศ.1983 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ.1996 พบโรคที่สามารถแพร่กระจายสู่บุคลากรที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลที่สำคัญได้แก่ วัณโรค โรคอีสุกอีใส โรคหัด โรคไข้หวัดใหญ่และการติดเชื้อ respiratory syncytial virus (Sepkowitz,1996) โรคที่ป้องกันได้ด้วยวัคซีนหลายโรคซึ่งเกิดขึ้นในบุคลากรของโรงพยาบาลเกิดจากการได้รับเชื้อขณะปฏิบัติงานและเมื่อบุคลากรป่วยอาจส่งผลให้ผู้ป่วยได้รับเชื้อจากบุคลากร ก่อให้เกิดผลกระทบรุนแรงต่อผู้ป่วยได้ เช่น โรคไข้หวัดใหญ่ โรคอีสุกอีใส โรคไวรัสตับอักเสบบี โรคหัดและโรคหัดเยอรมัน การป่วยด้วยโรคอีสุกอีใสในเด็กอาการมักไม่รุนแรง แต่การป่วยด้วยโรคนี้ในบุคลากรของโรงพยาบาลก่อให้เกิดการเจ็บป่วยรุนแรงและอาจมีภาวะแทรกซ้อนเกิดขึ้น การให้วัคซีนป้องกันโรคนี้แก่บุคลากรที่มีความไวรับต่อการเกิดโรคจะช่วยป้องกันมิให้บุคลากรเกิดการเจ็บป่วยที่รุนแรงและป้องกันการแพร่กระจายเชื้อสู่ผู้ป่วยและผู้ร่วมงาน (Chodick, Ashkenazi, Livni & Lerman, 2005) โรงพยาบาลอาจเป็นแหล่งแพร่เชื้อที่สำคัญ ทำให้เกิดการระบาดของโรคในผู้ป่วยกลุ่มเสี่ยงได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อการวินิจฉัยโรคล่าช้า หรือมาตรการในการป้องกันการแพร่กระจายเชื้อไม่มีประสิทธิภาพดีพอ การให้วัคซีนเพื่อป้องกันโรคแก่บุคลากรเป็นมาตรการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันการระบาดของโรคที่ป้องกันได้ด้วยวัคซีนในโรงพยาบาล (Maltezou & Wicker, 2013)

นอกจากนี้ข้อมูลจากการวิจัยนี้ยังพบว่าในปี พ.ศ. 2550 – 2552 เกิดการระบาดของโรคไข้หวัดใหญ่ โรคอีสุกอีใส โรคคางทูมและโรคหัดรวมทั้งสิ้น 63 ครั้ง การเกิดการระบาดของโรคติดเชื้อในโรงพยาบาลทำให้

โรงพยาบาลต้องสูญเสียทรัพยากรจำนวนมากในการควบคุมการระบาด การรักษาบุคลากรที่เจ็บป่วย รวมทั้งการค้นหาผู้สัมผัสโรคและการให้ยาเพื่อป้องกันการเจ็บป่วยในผู้สัมผัส การให้วัคซีนป้องกันโรคอาจมีส่วนช่วยลดความสูญเสียที่เกิดขึ้น (Leekha,Thompson, & Sampathkumar, 2009) ในประเทศไทยเกิดการระบาดของโรคอีสุกอีใสในหออภิบาลผู้ป่วยในโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง พบบุคลากรป่วย 10 คน โรงพยาบาลต้องเสียค่าใช้จ่ายในการสอบสวนการระบาดและการดูแลสุขภาพบุคลากรเป็นเงินรวมทั้งสิ้น 23,087 เหรียญสหรัฐ (Apisarnthanarak, Kitphati, Tawatsupha, Thongphubeth, Apisarnthanarak & Mundy, 2007)

การป่วยของบุคลากรของโรงพยาบาลจากโรคติดเชื้อที่ป้องกันได้ด้วยวัคซีนอาจทำให้เกิดการแพร่กระจายเชื้อสู่ผู้ป่วย ผู้ร่วมงานและสิ่งแวดล้อมของโรงพยาบาล ทำให้เกิดการระบาดของการติดเชื้อในโรงพยาบาล ก่อให้เกิดผลกระทบรุนแรงต่อบุคลากรและผู้ป่วย และทำให้โรงพยาบาลต้องสูญเสียทรัพยากรในการรักษาบุคลากรที่ป่วยรวมทั้งการให้ยาเพื่อป้องกันการป่วยในบุคลากรที่สัมผัสโรค โรงพยาบาลทุกแห่งจึงควรให้ความสำคัญและดำเนินการเกี่ยวกับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคแก่บุคลากรเพื่อป้องกันความสูญเสียที่เกิดขึ้น

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. เผยแพร่ผลการวิจัยแก่โรงพยาบาลต่าง ๆ เพื่อให้ใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาในการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคแก่บุคลากรของโรงพยาบาลที่มีความเสี่ยงต่อการได้รับเชื้อจากโรคที่ป้องกันได้ด้วยวัคซีนจากการปฏิบัติงาน

2. นำเสนอข้อมูลแก่ผู้บริหารระดับสูงของกระทรวงสาธารณสุขเพื่อใช้ประกอบการพิจารณากำหนดนโยบายการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคแก่บุคลากรที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลทั่วประเทศ

3. โรงพยาบาลทุกแห่งควรมีการดำเนินการดูแลสุขภาพบุคลากรซึ่งเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญในแผนงานป้องกันและควบคุมการติดเชื้อในโรงพยาบาล และควรให้ความสำคัญต่อการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในบุคลากรโดยนำข้อมูลการเกิดโรคและผลกระทบที่เกิดขึ้นมาพิจารณาประกอบการตัดสินใจ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาระบาดวิทยาและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการป่วยและการระบาดของโรคที่ป้องกันได้ด้วยวัคซีนในบุคลากรของโรงพยาบาล

2. ควรมีการศึกษาผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการป่วยและการระบาดของโรคที่ป้องกันได้ด้วยวัคซีนในบุคลากรของโรงพยาบาลทั้งผลกระทบต่อบุคลากร ต่อผู้ป่วยและต่อโรงพยาบาล

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณคณะกรรมการวัคซีนแห่งชาติที่กรุณาให้การสนับสนุนทุนวิจัย และขอขอบคุณพยาบาลควบคุมการติดเชื้อของโรงพยาบาลทุกแห่งที่กรุณาสละเวลาในการตอบแบบสอบถามและให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง

เอกสารอ้างอิง

เฉลิมรัฐ คำชูชาติ และ กฤษณ์ สกุลแพทย์. (2550). *การศึกษาการลาป่วยและสาเหตุการเจ็บป่วยของบุคลากรโรงพยาบาลวชิระภูเก็ต*. สืบค้นเมื่อวันที่ 2 มกราคม 2551 จาก http://www.vachiraphuket.go.th/www/oeh/system/download.php?id=58&sid=4c5826038bda7177666fbf3eb36f510b.html

เนสินี ไชยเอียย, เลิศชัย เจริญธัญรักษ์, ทิพาพร กาญจนราช, จุฬารัตน์ คงเพชร, และ ศิริรัตน์ พาชนิด. (2545). ง การหยุดงานเนื่องจากการเจ็บป่วยของบุคลากรงานบริการการพยาบาล โรงพยาบาลศรีนครินทร์. *ศรีนครินทร์เวชสาร, 17:* 171-179.

รัชนีย์ วงศ์แสน, ชาลินี โบปาราย, และ สุทธิพันธ์ ถนอมพันธ์. (2552). การสอบสวนการระบาดโรคไข้หวัดใหญ่ในบุคลากรห้องผ่าตัดโรงพยาบาลนครพิงค์ กุมภาพันธ์-มีนาคม 2551. *จุลสารชมรมควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาลแห่งประเทศไทย, 19*(1), 67-77.

อะเคื้อ อุณหเลขกะ. (2555). *หลักและแนวปฏิบัติการป้องกันการติดเชื้อในโรงพยาบาล.* (พิมพ์ครั้งที่ 2) เชียงใหม่: โรงพิมพ์มิ่งเมือง.

Apisarnthanarak, A., Kitphati, R., Tawatsupha, P., Thongphubeth, K. , Apisarnthanarak, P., & Mundy, L. M. (2007). Outbreak of Varicella-Zoster Virus Infection Among Thai Healthcare Workers. *Infect Control Hosp Epidemiol, 28,* 430-434. Article published on 13 January 2011

Chodick, G., Ashkenazi, S., Livni, G., & Lerman, Y. (2005). Cost-effectiveness of varicella vaccination of healthcare workers. *Vaccine, 23,* 5064-5072.

Leekha, S., Thompson, R.L., & Sampathkumar, P. (2009). Epidemiology and Control of Pertussis Outbreaks in a Tretiary Care Center and the Resource Consumption Associated with These Outbreaks. *Infect Control Hospital Epidemiol, 30,* 467-473.

Lewis, R. F., Braka, F., Mbabazi, W., Makumbi, I., Kasasa, S., & Nanyunja, M. (2006). Exposure of Ugandan health personnel to measles and rubella: Evidence of the need for health worker vaccination. *Vaccine, 24,* 6924 – 6929.

Maltezou, H. C., & Wicker, S. (2013). Measles in health-care settings. *Am J Infect Control, 41,* 661- 3.

Risa, K. J., McAndrew, J. M., & Muder, R. R. (2009). Influenza outbreak management on a locked behavioral health unit. *Am J Infect Control, 37,* 76-78.

Sepkowitz, K.A. (1996). Occupationally Acquired Infections in health Care Workers: Part I. *Ann Intern Med, 125*(10), 826-834.

Vranken, P., Pogue, M., Romalewski, C., & Ratard, R. (2006). Outbreak of pertussis in a neonatal intensive care unit- Louisiana, 2004. *Am J Infect Control, 34,* 550-4.

Wright, S.W., Decker, M.D., & Edwards, K.M.(1999). Incidence of Pertussis Infection in healthcare Workers. *Infect Control Hosp Epidemiol, 20*,120-123.